

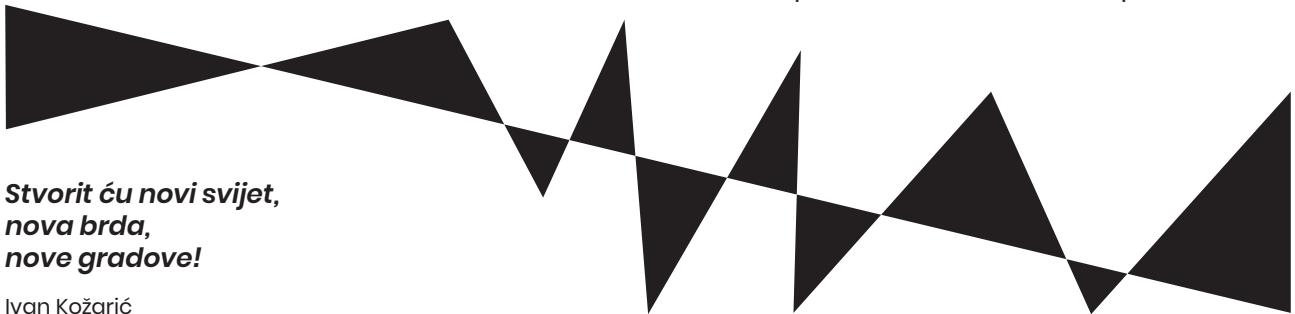
30.11.

18.12.2022.

GRETA predstavlja izložbu

GEOGRAFIJE (POST)APOKALIPSE

prema kustoskom konceptu Mirne Rul

*Stvorit ću novi svijet,
nova brda,
nove gradove!*

Ivan Kožarić

Iako riječ apokalipsa, odnosno ḥāptokálypsi, prevedemo li je doslovno sa starogrčkog jezika, znači otkrivenje ili razotkrivanje, odnosno činjenje vidljivim nečeg (donedavno) skrivenog od pogleda ili razumijevanja, u semantičkom smislu, ona progovara o propasti svijeta kakvog poznajemo – najčešće izazvanoj kakvom katastrofom. Bilo da je riječ o religioznim ili profanim diskursima o kraju vremena, u svakome od njih, nekad očito, a ponekad nešto suptilnije, te sasvim u skladu s teorijama o cikličkom karakteru povijesti, čitamo i priču o začetku nečeg novog i drugačijeg. Kraj jednog ciklusa predstavlja tako početak onog drugog, ne nužno lošijeg niti boljeg, već upravo onakvog kakvog sami stvorimo. Svakom su početku i prekretnicama stoga inherentne neograničene mogućnosti, koje opet u sebi sadrže potencijal za izgradnju nečeg boljeg od onoga što smo „ostavili“ u prošlom ciklusu – bilo da je riječ o onom individualnom ili kolektivnom. Govoreći o recentnoj pandemijskoj krizi, indijska književnica Arundhati Roy¹, pripovijeda kako su, povjesno, pandemije prisiljavale ljudе da trajno raščiste s prošlošću, potom da iznova osmisle i, u konačnici, počnu kreirati zajedničku budućnost gradeći novi svijet. Svaka je kriza, pa

tako i ova, smatra Roy, svojevrsni prolaz – portal između ovog svijeta i onog budućeg, pri čemu sami odabiremo način na koji ćemo kroz njega proći – možemo proći „vukući leševe naših predrasuda i mržnje, pohlepu, „banke podataka“ i mrtve ideje, ostavljajući umiruće rijeke i zadimljeno nebo iza nas. Ili ćemo kroz njega proći lagani, sa sasvim malo prtljage, spremni zamisliti drugačiji svijet. I za njega se boriti.²

Zagrebački potres, kojeg je ovaj grad dočekao u lockdown-u, u osvit onoga što je tek počinjalo nalikovati distopiji, ostavio je snažne posljedice, kako na sam grad, tako i na ljudе, dok nas je onaj u Petrinji, već polako naviknute na najcrnje moguće scenarije, još jednom bacio na koljena. Probuđeni tim prvim zagrebačkim jutarnjim treskom i „nagriženi“ nagovještajima pandemijskih užasa koje još uvijek nismo mogli anticipirati, bili smo prisiljeni zapitati se bliži li se možda ipak kraj svijeta – apokalipsa koju su različiti vjerski vođe i „new age“ proroci najavljivali po kojekakvim bizarnim internetskim portalima već godinama. Izložba GEOGRAFIJE (POST)APOKALIPSE bavi se različitim konotacijema riječi „(post)apokalipsa“, otvarajući prostor za dijalektički pristup te dekonstrukciju svega onog što

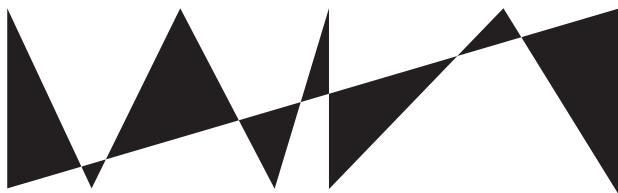
1 <https://www.ft.com/content/10d8f5e8-74eb-11ea-95fe-fcd274e920ca>

2 <https://www.ft.com/content/10d8f5e8-74eb-11ea-95fe-fcd274e920ca>

kao društvo moramo prevladati, prije nego li ćemo (pokušati) sagraditi novi svijet. Ovom izložbom, izbjegavajući preozbiljan diskurs i vodeći se parolom kako je humor najvažniji kad je situacija najkritičnija, prizivamo recentne dogodaje kao što su potres, pandemija ili, primjerice, pad drona u Zagrebu te nagovještamo izmaštane budućnosti koje mogu biti vizije kraja ili, pak, novog početka. Dotičemo se i pitanja transhumanizma, novih tehnologija, njihovih dosega i mogućeg smjera, opasnosti, ali i eventualne koristi od ubrzanog razvoja IT industrije i drugih tehnologija, te posljedica neoliberalnog kapitalizma.

Izložba GEOGRAFIJE (POST)APOKALIPSE predstavlja tako, s jedne strane, svojevrsnu rekapitulaciju i „razotkrivanje“ društva kakvog poznajemo, zajedno sa svim njegovim malformacijama, dok s one druge stidljivo pogledava u budućnost – kako razrušenih gradova koje tek valja iznova sagraditi, tako i čitavog društva kojem će, u vremenima koja dolaze, trebati temeljiti „makeover“. On može voditi ka još većoj degradaciji i dehumanizaciji čovjeka ili, pak, možemo kroz ovaj „portal“ promjena proći laganim korakom, kakvog nam sugerira Arundhati Roy, i zajedničkim snagama, pokušati sagraditi „novi svijet, nova brda, nove gradove“ dostojne Čovjeka.

Mirna Rul

Izložba GEOGRAFIJE (POST)APOKALIPSE prva je u nizu izložaba kojima se Greta, nakon gubitka vlastitog galerijskog prostora i perioda bivanja u onom virtualnom, ponovno vraća u neki drugi, fizički prostor. Te će izložbe, svaka na svoj način, promišljanju prostora u smislu subjektivne realnosti, dati nove, šire konotacije.

AUTORI

Gildo Bavčević, Mihael Giba, Vojin Hraste, Sven Klobučar, Ana Kovačić, Kristina Marić, Predrag Pavić, Ana Sladetić, Natalija Škalić, Ivana Tkalčić

GRETA

HDLU - MEŠTROVIĆEV PAVILJON